

GEORGICON IV

immunisque sedens aliena ad pabula fucus;
 aut asper crabro imparibus se immiscuit armis 245
 aut dirum tiniae genus, aut inuisa Mineruae
 laxos in foribus suspendit aranea cassis.
 quo magis exhaustae fuerint, hoc acrius omnes
 incumbent generis lapsi sarcire ruinas
 complebuntque foros et floribus horrea texent. 250

Si uero, quoniam casus apibus quoque nostros
 uita tulit, tristi languebunt corpora morbo—
 quod iam non dubiis poteris cognoscere signis:
 continuo est aegris alius color; horrida uultum
 deformat macies; tum corpora luce carentum 255
 exportant tectis et tristia funera ducunt;

aut illae pedibus conexae ad limina pendent
 aut intus clausis cunctantur in aedibus omnes
 ignauaeque fame et contracto frigore pigrae.
 tum sonus auditur grauior, tractimque susurrant, 260
 frigidus ut quondam siluis immurmurat Auster,
 ut mare sollicitum stridit refluentibus undis,
 aestuat ut clausis rapidus fornacibus ignis.
 hic iam galbaneos suadebo incendere odores
 mellaque harundineis inferre canalibus, ultro 265
 hortantem et fessas ad pabula nota uocantem.

proderit et tunsum gallae admiscere saporem
 arentisque rosas, aut igni pinguia multo
 defruta uel psithia passos de uite racemos,
 Cecropiumque thymum et graue olentia centaurea. 270
 est etiam flos in pratis cui nomen amello
 fecere agricolae, facilis quaerentibus herba;
 namque uno ingentem tollit de caespite siluam
 aureus ipse, sed in foliis, quae plurima circum
 funduntur, uiolae sublucet purpura nigrae; 275
 saepe deum nexis ornatae torquibus arae;